

P O L I K L I N I E K E N.

In n°. 6 van dit *Tijdschrift* refereert Dr. PINKHOF een stukje uit de *Presse med. Belge* vol hatelijkheden tegen de Poliklinieken.

Wel keurt Dr. PINKHOF dien aanval niet goed, maar toch schijnt hij eenigszins onder den invloed dier vijandige stemming gekomen te zijn, waar hij den specialisten als een zware grief aanrekenet, dat zij hun namen met spreekuren op een groot bord vóór de Poliklinieken bekend maken.

Nu is bij ons een „code of ethics” nog slechts embryonaal aanwezig, maar toch zal geen achtenswaardig medicus gaarne iets verrichten, dat vrij algemeen door zijn collega's afgekeurd wordt, althans zoo hij iets van de reden dier afkeuring begrijpt.

Daarom voelde de ondergeteekende zich bezwaard, dat ook aan het Gebouw der Algemeene Haagsche Polikliniek (misschien is dit ook het geval aan de Amsterdamsche-, Rotterdamsche- en Utrechtsche Poliklinieken) een dergelijk publicatiebord aanwezig is.

Maar wat de reden der verontwaardiging van Dr. PINKHOF over een zoodanige bekendmaking mag zijn, is mij volmaakt duister.

Zit het hem in de afmetingen van het bord (Dr. PINKHOF schrijft: *een groot bord*), dan wil ik die gaarne mededeelen en aan het oordeel der collega's onderwerpen. Voor het overige toch kan ik niet inzien, waarom een enkele specialist wel zijn gratis-sprekuren aan zijn huis zou mogen announceeren, maar dit tot gegronde verdenkingen zou aanleiding geven, waar het door een vereeniging van geneesheeren aan het gemeenschappelijk zittingslokaal geschiedt. Mag misschien de on- of minvermogende niet weten wien hij consulteert en alleen anonym geholpen worden?

Wellicht wil Dr. PINKHOF of een ander mij de zaak duidelijker maken.

Dr. BAUDET.

Voorzitter d. Algem. Haagsche Polikliniek.

Geachte Collega!

Het was de *Brusselsche* schrijver, die door het „groot bord” geërgerd was. Als geen afdruk van het bord als advertentie in de dagbladen verschijnt zou ik *persoonlijk* een bord van iedere afmeting kunnen verdragen. Maar toch is de maat niet zonder beteekenis. Een „groot bord” licht niet alleen den *zoekende*, maar ook den *voorbijganger* in, en dat behoeft niet. Ook zijn de namen overbodig, als niet verschillende medici voor hetzelfde vak in hetzelfde lokaal zitting houden. De hulpzoekende behoeft slechts te weten, op welke uren hij voor zijn bepaalde ziekte hulp kan krijgen. De naam van den specialist is hem óf reeds bekend, óf onverschillig. Aan zijn huis kan men zijn naam niet weglaten, anders komt men nog bij uw buurman den notaris terecht. Doch dit zijn slechts pogingen mijnerzijds, om den onaangename indruk te verklaren, dien *sommigen* (medici en leeken) van het „groot bord” krijgen. En die indruk is het, die bij „gepraedisponeerden”

verdenkingen wekt. De bezwaren, die overigens het poliklinieken stelsel in het algemeen oplevert, zijn op volkomen waardige en volstrekt niet hate-lijke wijze onlangs besproken in *The Brit. med. Association*. Deze bespreking hoop ik eerlang te refereeren.

Uw Dw. collega
Dr. H. PINKHOF.

BERICHTEN.

LONDEN. — De slaappleaatsen der dienstboden. *The Brit. med. Journ.* van 11 Juli klaagt erover, dat de dienstboden doorgaans in slecht geventileerde bedsteden, sous-terrains en dergelijke moeten slapen, vooral in logementen, pensions en winkelhuizen, terwijl het meestal jeugdige personen zijn, die bijzonder vatbaar zijn voor ongesteldheden, welke het gevolg zijn van slechte lucht. Slechts tegen het slapen in provisiekamers of in het algemeen plaatsen waar eten bewaard wordt, waakt de wet. Het blad dringt op uitbreiding van het wettelijk toezicht aan.

— **Hydropathie en pokken.** De epidemie te Gloucester is gelukkig voortdurend aan het afnemen. Men heeft veel er uit kunnen leeren, en niet het minst uit het feit, dat een waterkuur-uitoefenaar uit Leicester zich in de geteisterde stad is komen vestigen en het publiek heeft wijsgemaakt, dat hij de ziekte in korten tijd kon doen genezen en haar de besmettelijkheid kon ontnemen. Hij had spoedig grooten toeloop, waaruit hij in het begin de lichtste gevallen uitzocht, zoodat zijn lauwe baden wonderen verrichtten. Later zijn er drie-en-twintig van zijn patiënten te spoedig van hun ziekte afgekomen en tevens uit de ondermaansche sloverij verlost. De justitie vond geen aanleiding om zich met de zaak in te laten, wat zeer de ergernis gewekt heeft van drie Gloucestersche medici en van *the Lancet* (11 Juli), maar bij geen bewoner van een beschaafd land verwondering zal baren. Wie den kwakzalver aandurft, slaat de verwaandheid der menigte in het aangezicht. Dat past niet in onzen tijd en is gevaarlijk ook.

PARIS. — Röntgen-stralen en microben. Prof. LORTET te Lyon heeft bij de Acad. des sciences een nota ingezonden, waarin hij vermeldt, dat hij cavia's met tuberkel-bacillen heeft ingeënt, en dat eenige van deze dieren, bij wier de plaats van inenting na eenige dagen door X-stralen beschenen werd, verbetering in hun toestand vertoonden. BERTHELOT drukte de wenschelijkheid uit, dat deze proeven herhaald werden met erysipelas, wat een oppervlakkige, zicht- en voelbare aandoening is (*Progr. med.*, p. 411).

BRUSSEL. — Een verkiezingsleus. Dr. CUYLITS, de onvermoebare Secretaris van het artsen-syndicaat, heeft aan de kandidaten bij de jongste Kamerverkiezing de vraag voorgelegd, of zij gunstig, onverschillig of ongunstig gestemd waren ten opzichte van het verlangen der 450 Brusselsche artsen, om autonome en van Regeeringswege erkende geneeskundige Raden van Tucht in te stellen.

De meeste kandidaten hebben gunstig geantwoord, sommigen zelfs hun